

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 5°

ΜΑΡΤΙΟΥ- ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

ΤΕΥΧΟΣ 26°

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σήμερα, κατά τήν λαμπρά ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐορτάζουμε τήν νίκη τῆς ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ψεύδους, τόν θρίαμβο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τῆς πλάνης καί τῶν αἱρέσεων πού κατά καιρούς ταλαιπώρησαν τό σῶμα τοῦ Κυρίου. Ὑψώνουμε τίς πανσεβάσμιες εἰκόνες, προσκυνούμε τήν πανακήρατη τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μορφή καί τιμᾶμε τούς Ἁγίους ἐν εἰκονίσμασι, διακηρύττοντες κατ' αὐτόν τόν τρόπο καί τήν θεοειδῆ ἀξία τοῦ κατ' εἰκόνα Θεοῦ δημιουργηθέντος ἀνθρώπου.

Μέ αὐτή τήν λαμπρά πανηγυρική εὐκαιρία καί ἐορτή, ἐπαναλαμβάνουμε σύμφωνα μέ τό ἱερό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμπεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν,

οὕτω κηρύσσομεν...» ὅτι:

1. Ἕνας εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Θεός, πού εἶναι «ἡ δόξ, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», ἐδημιούργησε τόν σύμπαντα κόσμον, καί τόν ἀνεδημιούργησε μέ τήν κένωσή του καί τήν ἐνανθρώπιση τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Παναγίας Τριάδος, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός ἔπαθεν ὡς ἄνθρωπος, κατήλθε μέχρις Ἄδου ταμείων καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, συναναστήσας παγγενῇ τόν Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος. Αὐτός ὁ Κύριός μας ἀνελήφθη εἰς Οὐρανούς καί ἐλεύσεται ἐν δόξῃ, κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς.

Κάθε ἄλλη διδασκαλία ἀποτελεῖ αἵρεση, ἡ ὁποία κατεδικάσθη ἀπό τήν ἁγία μας Ἐκκλησία ὡς ἑτεροδιδασκαλία, ἀφοῦ δέν ἀποδέχεται τήν ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια. Οἱ ἀγῶνες τῶν Ἁγίων Πατέρων καί διδασκάλων, τῶν ὁμολογητῶν καί

μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί πάντων τῶν προμάχων τῆς ἀληθοῦς καί ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, εἶχαν ὡς σκοπό τήν διάσωση τῆς μιᾶς καί σωζούσης τόν ἄνθρωπο πίστεως περί τοῦ ἑνός καί μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Σέ μιά ἐποχή πού καταβάλλεται προσπάθεια ἐπιβολῆς τοῦ πνεύματος τοῦ συγκρητισμοῦ καί τῆς παν-θρησκείας, πού ἐπιχειρεῖται μέ ὑπουλο τρόπο ἡ ἰσοπέδωση τῶν πάντων διά τῆς διεισδύσεως σέ σχολεῖα, πανεπιστήμια καί γενικώτερα στήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐπιμένει στήν διδασκαλία περί τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ, ὡς ἐτυπώθη στό ἀγιώτατο Σύμβολο τῆς Πίστεως, σύμφωνα μέ τίς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

2. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό θεῖον δημιουργήμα, τό ὁποῖο ἐπλαστουργήθη κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

Παράλληλα μέ τήν ἀποτύπωση τῆς μιᾶς ἀληθείας περί τοῦ ἑνός, ἀληθινοῦ καί παντοδυνάμου Θεοῦ, οἱ Πατέρες μέσα ἀπό τούς ἱερούς ἀγῶνες καί τούς ὑπέρ τῆς Ὀρθοδοξίας καμάτους, διέσωσαν τήν εἰκόνα τοῦ θεοειδοῦς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου δηλαδή, γιά τόν ὁποῖο ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει χαρακτηριστικά: «*ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τί παρ' ἀγγέλους, δόξη καί τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καί κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τά ἔργα τῶν χειρῶν σου, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ...*» (Ψαλμ. η').

Τό ρηθέν ὑπό τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, «*τό γάρ ἀπρόσληπτον, ἀνδράπευτον· ὃ δέ ἡγῶται τῷ Θεῷ, τοῦτο καί σφύζεται*» (Ἐπιστ. ρα'. 32), δηλώνει ὅλη τήν ἀλήθεια περί τῆς σαρκωμένης ἀγάπης, περί τοῦ μανικοῦ ἔρωτος τοῦ Θεοῦ (Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας) γιά τήν σωτηρία τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καί γιά τήν ἀθανασία τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ σκοπός τῆς δημιουργίας του εἶναι τό καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

Σέ ἐποχές ἐκπτώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου

προσώπου, μειώσεως τῆς θεοειδοῦς ἀνθρωπίνης ἀξίας καί ρατσιστικῶν διακρίσεων, ἡ Ἐκκλησία ὕψωσε καί ὑψώνει τήν φωνή της, ἀγωνιζομένη ἐναντίον τῆς βίας, τῆς ἀπανθρωπίας, τῆς πνευματικῆς ἀλλά καί σωματικῆς δουλείας, πού ὑποβιβάζουν τόν ἄνθρωπο σέ «res», σέ πρᾶγμα δηλαδή καί σέ σκεῦος ἡδονῆς καί συμφεροντολογικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὁ Χρυσολόγος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας θά εἴπῃ χαρακτηριστικά:

«*Οὐ καταφρονῶ ἀνθρώπου· κἄν εἷς ᾧ, ἀνθρωπός ἐστι, τό περισπούδαστον τοῦ Θεοῦ ζῶον· κἄν δοῦλος ᾧ, οὐκ ἔστι μοι εὐκαταφρόνητος... κἄν εἷς ᾧ, ἀνθρωπός ἐστι, δι' ὃν οὐρανὸς ἐτανύσθη, καί ἥλιος φαίνει, καί σελήνη τρέχει, καί ἀήρ ἐξεχύθη, καί πηγαί βρύουσι, καί θάλαττα ἠπλώθη, καί προφηταί ἐπέμφθησαν, καί νόμος ἐδόθη· καί τί δεῖ πάντα λέγειν; δι' ὃν ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἐγένετο. Ὁ Δεσπότης μου ἐσφάγη, καί τό αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν ὑπὲρ ἀνθρώπου*» (Ἰω. Χρυσ. PG. 48. 1029).

Καί σέ ἄλλο σημεῖο θά εἴπῃ περί τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρώπου: «*Οὐκ οἶσθα, ὅτι ἀποδημία ὁ παρὼν βίος;... Οὐκ εἶ πολίτης, ἀλλ' ὁδίτης εἶ καί ὁδοιπόρος... Οὐκ ἔχει οὐδεὶς πόλιν. Ἡ πόλις ἄνω ἐστί. Τά παρόντα ὁδὸς ἐστίν... Πανδοχεῖόν ἐστιν ὁ παρὼν βίος*» (PG. 52. 401).

3. Διατρανώνομε τήν πίστη μας στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας.

Μόνο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί διά τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐν τοῖς Μυστηρίοις σημαίνεται, σώζεται ὁ ἄνθρωπος.

Τό «*extra ecclesiam nulla salus*», δηλαδή «*ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία*» (Ἅγιος Κυπριανὸς Καρχηδόνας, Ἐπιστ. οβ'), ἀποτελεῖ βασική διδασκαλία, ἡ ὁποία ὡς

ἀφιετηρία καὶ τελικό σκοπό της ἔχει τὸν ἁγιασμό, τὴν θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν λέγουμε ὅτι πιστεύουμε «εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», ἐννοοῦμε τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διατηρεῖ ἀμώμητον καὶ ἀκεραίαν τὴν πίστη καὶ τὴν ἀποκεκαλυμμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀλήθεια.

Δέν ὑπάρχουν πολλές ἐκκλησίες, ἢ ἂν θέλετε νὰ εἴπωμεν ἀκριβέστερον, δέν ὑπάρχουν ἄλλες ἐκκλησίες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὅλες οἱ ἄλλες συναθροίσεις ἀνθρώπων, μικρές ἢ μεγάλες, πού αὐτοαποκαλοῦνται «ἐκκλησίες», καπηλεύονται τὸν ὄρο, ἀφοῦ δέν ἔχουν τὴν σώζουσα ἀλήθεια.

Πολλάκις κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀλλοδόξων προσπάθεια, στὰ πλαίσια τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καὶ τῆς «σύγχρονης» ἀντιμετώπισης τῶν θεμάτων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ καταβάλλεται, νὰ περάσῃ στὸν κόσμον ἡ ἄποψις περὶ τῆς λεγομένης «θεωρίας τῶν κλάδων», βάσει τῆς ὁποίας οἱ διάφορες «ἐκκλησίες» κατέχουν ἓνα μέρος τῆς ἀληθείας ἢ καθεμιά. Ἡ «ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ», κατὰ τὴν θεωρία αὐτή, εἶναι τὸ ὅλικο ἄθροισμα τῶν ἐπὶ μέρους τμημάτων της, τὰ ὁποία, ὡς γίνεται ἀντιληπτόν, διαφέρουν μεταξύ τους. Αὐτή ἡ θεωρία εἶναι ξένη πρὸς τὴν σώζουσα ἀλήθεια περὶ τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας ὡς Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁδηγεῖ στὴν ἄμβλυνση τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως, μέ καταστροφικὲς πνευματικὰ συνέπειες γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

• Ἐστιάσαμε στὰ τρία αὐτὰ σημεία, γιατί αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸν βασικό κορμό τῆς Ὁρθόδοξου διδασκαλίας, τὴν ὁποία ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς, ἐξαιρέτως δέ ὁ τάλας ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας. Ἄν τότε, κατὰ τοὺς καιροὺς πού συνηθροίσθησαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες στὶς Ἀγίες καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους καὶ στὶς Τοπικὲς, ὑπῆρξε μεγάλη ἡ ἀνάγκη τῆς προασπίσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας μας

δογμάτων, γιατί ἦτο σέ ἔξαρση ἡ ἔπαρση, τοὔτέστιν ἡ ὕβρις ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου, πόσο μᾶλλον σήμερα.

Ἔχομε τὸ μεγάλο προνόμιο ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἐξαιρετικὴ εὐλογία, νὰ εἴμαστε γεννημένοι καὶ βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι, νὰ εἴμαστε μέλη τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε στὰ πλαίσια τῆς ἀληθείας γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἀλλὰ καὶ τὴν σωτηρία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Αὐτὸ τὸ προνόμιο σημαίνει καὶ εὐθύνη, σημαίνει καὶ θυσία, πολλάκις μέχρις αἵματος, ἀφοῦ ὁ συμβιβασμός μέ τίς ὅποιες ἀντίθετες πίστεις, ἀντιλήψεις καὶ ἀντίθετες δυνάμεις, εἶναι ἄρνησις τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ διεκρίθησαν πάντοτε γιὰ τὴν μαχητικότητά τους ἐν ἀγάπῃ, γιὰ τὴν ὑπομονή τους ἐν ἀληθείᾳ καὶ τὴν ἐπιμονή τους ἐν τῇ πίστει. Γι' αὐτὸ καὶ ἠγέρθησαν ἐναντίον τους οἱ σκότιες καὶ βύθιες δυνάμεις, προκειμένου νὰ ἀλλοιώσουν τὴν πίστη, νὰ κάμψουν τὸ φρόνημα, νὰ καταβάλλουν τὴν ἀγωνιστικότητα, νὰ μακρύνουν ἀπὸ τὴν σωτηρία.

Γι' αὐτὸ τόσα αἵματα, ἱκριώματα, σταυροὶ καὶ θυσίες, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. Γι' αὐτὸ τόσοι μάρτυρες τῆς εὐσεβείας. Ἡ Ἐκκλησία ὠραϊσμένη μέ τὰ αἵματα τῶν Ἀγίων Μαρτύρων μας, θριαμβευτικά καὶ νικητήρια ψάλλει:

«Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὦν τό κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος».

Αὐτός ὁ ἀγὼνας θὰ συνεχίζεται μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο.

Ἡ πρώτη ἐκφράζεται μέ τὴν ἄσκηση, τὴν προσευχή, τὴν μυστηριακὴ ζωὴ μέ κέντρο τὴν Θεία Εὐχαριστία. Οἱ ἱερεῖς ἀκολουθίες, ἡ προσκύνηση τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καὶ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, ἡ νηπτικὴ θεωρία καὶ μυστικὴ μέ

τόν Θεό κοινωνία, εἶναι γιά μᾶς τούς Ὁρθοδόξους τό ὁξυγόνο μας, ἡ ἴδια ἡ ζωή μας. Ἡ συμμετοχή μας στά παραπάνω δέν εἶναι μόνο ἀντίσταση στήν ἐκκοσμίκευση πού ἐπιχειρεῖται λυσσαλέα σήμερα καί στό πνεῦμα τοῦ συγκρητισμοῦ, ἀλλά ὁ λόγος αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ δεύτερη, ἡ ἀγάπη δηλαδή πρός τόν ἄνθρωπο, ἀδιακρίτως φυλῆς, φύλου, γλώσσης κλπ., ὡς λέγει χαρακτηριστικά καί ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος (Γαλατ. γ'. 28), ἐκφράζεται μέσα ἀπό τήν κοινωνία τῶν προσώπων καί μέ τήν ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν προσευχή, γιά φωτισμό, ἐνίσχυση καί ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων εἰς τήν μίαν μάνδραν, τοῦ ἐνός καί μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί μέ τήν προσφορά θυσιαστικῆς ἀγάπης ἐπί καθημερινῆς βάσεως.

Στά πλαίσια αὐτῆς τῆς σωστικῆς προσπαθείας μας, διαλεγόμεθα μέ τούς πάντες, ἀλλά παραμένουμε ἀνυποχώρητοι στά ἱερά θέσμια καί τούς ὅρους, τά ὅρια δηλαδή, τά ὁποῖα ἔθεσαν οἱ Ἅγιοι καί Θεοφόροι Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπαναλαμβάνομε λοιπόν, ἐν συνειδήσει εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅτι

«τό εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον»,

καί συνιστῶμεν πρός πάντας τό «στῶμεν καλῶς» τοῦ Ἀρχαγγέλου, συνφδὰ τοῖς λόγοις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου,

«ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καί κρατεῖτε τάς παραδόσεις ἅς ἐδιδάχθητε εἴτε διά λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (Β' Θεσσαλ. β'. 15).

Ὡς κατακλείδα δέ τῆς σημερινῆς ὁμιλίας, ἅς ἀκουσθῇ καί πάλιν καί πολλάκις τό φθέγμα τοῦ ὁμολογητοῦ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου:

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία·
οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας·
ἐν σοί ἐγεννήθημεν,
καί σοί ζῶμεν,
καί ἐν σοί κοιμηθησόμεθα·
εἰ δέ καλέσοι καιρός,
καί μυριάκις ὑπέρ σοῦ τεθνηξόμεθα».

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟCΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Πέτρος Κούλης, Γραφικές Τέχνες, Τηλ.: 2610-273.093, email: paulkoulis@gmail.com